

[Wilhelm.]

end olien. De multinationale sidder betydelig hårdere på a-kraften i alle led end på olien.

Prisen og konkurrencedygtigheden. Ja, som før nævnt spår de vildeste a-krafttilhængere, at a-kraften vil blive 15-20 pct. billigere end anden energi, men først om 20 år, og disse vurderinger er behæftet med de ting — skal vi sige det så neutralt — som hr. Kampmann påpegede. Man kan vel kun slutte, som det er gjort i redegørelsen fra arbejdsgruppen på Bohrinstituttet, at det i hvert fald ikke kan være økonomiske argumenter, der skal afgøre, at vi skal have a-kraft.

Endelig er der dette med, at alle andre lande har. Det er jo et begrædeligt argument i sig selv. Det kunne man lige så godt have sagt om thalidomidpillerne i sin tid. Alle de andre havde godkendt dem, hvorfor skulle vi så ikke? Det viste sig, at der lå ingen garanti i, at alle andre havde godkendt. Der var sund fornuft i ikke at godkende dem. Det at godkende a-kraft i dag med henvisning til, at alle andre har, det svarer i virkeligheden til, om man havde godkendt thalidomidpillerne, da alle andre begyndte at forbyde dem. For hvad er det, der sker? Der sker det den ene uge efter den anden, at ordre trækkes tilbage, byggeprogrammer standses, godkendelser for a-kraftværktyper annulleres. Der går ikke en uge uden nye, alarmerende meldinger. Den svenske miljøstyrelse tilbagekalder sin typegodkendelse, fordi opvarmningen af Østersøen var alvorligere, end man regnede med. Der bliver folkeafstemning i Californien om en skærpelse af sikkerhedskravene, 4-5 svenske værker blev lukket her forleden uge på grund af fejl osv. Netop i den situation kommer der stadig væk nogle og siger: når alle andre har, så må det være i orden.

Vore egne argumenter har jeg redegjort for mere sammenhængende under den energipolitiske debat tidligere i dag, og det kan ikke gøres på de her 5 minutter. Jeg skal kun nævne igen, at problemerne om det radioaktive affald ikke er løst, og at jeg har registreret, at jeg ikke fik noget svar hverken fra handelsministeren eller fra miljøministeren på spørgsmålet, som jeg derfor må gentage: står det ved magt, det, som han-

delsministeren udtalte til Information den 13. november 1975:

„Spørgsmålet om placering af atomaffaldet vil naturligvis være afklaret inden principbeslutningen om a-kraft.“

Og igen: Jeg forudsætter, at „afklaret“ betyder, at det må være løst og løst inden for landets grænser. Står det ved magt? Ellers er det jo, som det er sagt: alle andre lande har ikke klaret det her problem, alligevel går man i gang. Det er flertallet herhjemme også indstillet på. Det er det samme som at starte flyturen til Amerika med tanken halvt fuld og håbe på, at problemet løser sig undervejs.

Lennart Larson (V):

Jeg forventer ikke, at modstanderne af a-kraft vil lytte til, hvad jeg siger nu. Man vil heller ikke lytte til danske energiexperts udtalelser til fordel for a-kraft. Jeg har derfor tilladt mig i dag til energipolitisk udvalg i oversættelse fra et energimøde i Warszawa at omdele 14 uddrag af rapporter fra eksperter øst og vest for jerntæppet. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at det skete i et østland, og det var bemærkelsesværdigt, at i den uge, det stod på, var eksperter øst og vest for jerntæppet, fra de to store supermagter USA og USSR, kun besjælet af én ting: at prøve på at løse den globale energikrise. Det kan man jo ikke sige at alle prøver på i dette ting i hvert fald.

Jeg vil gerne have lov til at slutte mit indlæg af med at citere fra en artikel i Weekendavisen af 7. maj 1976 tre uddrag af et interview med formanden for Sovjetunionens atomenergikommission, Andranik Petrosyants. Han siger:

„Man er nu nået så langt, at atomenergi ikke er en stor og spændende videnskabelig nyhed, men en livsvigtig nødvendighed, og sådan bør menigmand se på sagen.“

Han siger endvidere, at de mennesker, som spår en kernekatastrofe, søger at profitere af det læsende publikums uvidenhed.

„På ethvert trin af den tekniske udvikling har man mødt protesten — mod dampmaskinen, elektriciteten, telegrafene, radioen og flyvemaskinen. Og nu møder man den samme protest imod atomkraften.“

Han siger bl. a. til sidst:

„Jeg har ikke ringeste tvivl om, at frem-